

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף נ"ח ע"א

תקונא עשרין, וחד ועשרין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

שְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי יְחִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשָׁלִיט עָלֶיהָ שׁ"ד דְּאִיהוּ אַחֵר.

תרגום לעברית

וְעָלִיו נֶאֱמַר וַיְהִי אִמֶּן אֶת הַדָּסָה, הוּא אוֹמֵן שְׁלָה וְהִיא אֲמוּנָה שְׁלוֹ, וְזֶהוּ שְׁנֶאֱמַר כְּאֲשֶׁר הִתְהַבְּרָה בְּאֲמוּנָה אֶתּוֹ, וְלֹא נִגַּע בָּהּ הַנִּכְרִי שֶׁהוּא אֲחֻשְׁוֹר'שׁ, מִשּׁוּם שֶׁאֵחָד עָמָה וְדָאִי, וְהוּא הַסְתִּיר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ. בְּמָה הַסְתִּיר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ? בְּנִקְדָּה שֶׁהִיא הַקּוֹץ שֶׁל הָאוֹת ד' מִן אֶחָד, א' ח' שׁוֹמֵר ד' שֶׁלֹּא יִקְרַב אַחֵר אֵלֶיהָ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב אֲנִי יְהו'ה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתּוֹ, וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה הִיא אוֹת בְּרִית, שֶׁבָּהּ נִשְׁתַּלֵּם א' ח' לְעֶשֶׂר, וּבָהּ נַעֲשֶׂה י', וּמִי שֶׁמִּשְׁקֵר בְּבְרִית מִלָּה, גּוֹרֵם שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, שֶׁהִיא הַיְחִיד שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוֹלֵט עָלָיו שׁ"ד שֶׁהוּא אַחֵר.

טקסט התיקונים

וְדָאִי י' דְּשִׁדִּי, אִיהִי קוּצָא מִן ד' דְּאֶחָד, וְאֵם מִשְׁקֵר אֶעְבֵּר קוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד וְאֶשְׁתַּאֲרֵי אַחֵר, וּבִגְזִין דָּא אֶמַר קָרָא (שְׁמוֹת לֵד יֵד) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר וְגוֹמֵר, וּבִהֵהוּא זְמָנָא דְשִׁלְטָא עַל בְּרַ נֶשׁ שֶׁד דְּאִיהוּ אֵל אַחֵר, אִיהוּ מִשְׁתַּעֲבָד בֵּיהּ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִין, וְחוּבָא דָּא גָרַם לְיִשְׂרָאֵל לְאַשְׁתַּעֲבָדָא בְּהוֹן אוּמִין דְּעִלְמָא.

וַדַּאי י' שֶׁל שְׂדֵי, הִיא קוֹץ מִן ד' שֶׁל אֶחָד, וְאִם מִשְׁקָר, הָעֵבִיר קוֹץ מִן ד' מִן אֶחָד וְנִשְׁאַר אַחֵר, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַכְּתוּב לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר וְגוֹמֵר, וּבָאוּתוֹ זְמַן שִׁשּׁוּלֵט עַל אָדָם שֶׁד שֶׁהוּא אֵל אַחֵר, הוּא מִשְׁתַּעֲבֵד בּוֹ בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים, וְחָטָא זֶה גֵרִם לְיִשְׂרָאֵל שִׁשְׁתַּעֲבָדוּ בָהֶם אַמּוֹת הָעוֹלָם.

טקסט התיקונים

וּמֵאֵן דְּנָטִיר אוֹת בְּרִית בְּכָל אֶתֶר דְּאִיְהִי, בֵּין בְּבְרִית מִלָּה, בֵּין בְּשִׁבְתָּ וְיִמִּין טָבִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לֵיהּ בְּגִינָה בְּכָל אֶתֶר, וּמִכְסֵי עֲלוּי מִשְׁנֵאֲוִי, כְּגוּוֹנָא דְמִשָּׁה דְאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים צא א) בְּצֵל שֶׁד' י' יִתְלוֹנֵן, וּכְגוּוֹנָא דְאַסְתֵּר דְסִתִּיר לָהּ מֵאַחֲשׁוּרוּשׁ דְּאִיְהוּ עֲרֻלּוּטָא, וְ שׁוּיבֵי אֶתְרֵיהּ שְׁנִית (נ' אשדית) בְּדִיוֹקָנָא דִּילָהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (אסתר ב יג) כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמֵר, בְּעָרְבַּ הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנִי, וְאִיְהוּ נָטִיר לָהּ מִהֶמֶן הָרָשָׁע, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים לב ז) מִצָּר תִּצְרָנִי, דְּאִיְהוּ צָר וְאוֹיֵב.

תרגום לעברית

וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר אוֹת הַבְּרִית בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בֵּין בְּבְרִית מִלָּה בֵּין בְּשִׁבְתָּ וְיָמִים טוֹבִים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ בְּגִלְגָּלָה בְּכָל מְקוֹם, וּמִכְסֵּה עֲלָיו מִשְׁוֹנְאָיו, כְּמוֹ שֶׁמִּשָּׁה נֹאמַר בּוֹ בְּצֵל שֶׁד' י' יִתְלוֹנֵן, וּכְמוֹ שֶׁאַסְתֵּר שֶׁהִסְתִּיר אוֹתָהּ מֵאַחֲשׁוּרוּשׁ שֶׁהוּא עֲרֻל וְטָמֵא, וְשֵׁם בְּמִקְוָמָה שְׁנִית (שדית) בְּדַמּוֹת שָׁלָה. זֶהוּ שִׁכְתּוּב כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְגוֹמֵר, בְּעָרְבַּ הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׁבָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים שְׁנִי, וְהוּא שֶׁמֶר אוֹתָהּ מִהֶמֶן הָרָשָׁע. זֶהוּ שִׁכְתּוּב מִצָּר תִּצְרָנִי, שֶׁהוּא צָר וְאוֹיֵב.

ובגין האי קנאה דכסי קודשא בריך הוא באות דיליה על אסתר, דאיהי קדושה דיליה, דלא איהי קדושה פחות מעשרה, אתלבשו עשרה כתריין תתאין בעשרה בנין דהמן, דתמן אל אחר, דהמן אמר ועשרת אלפים כפר כסף אשקול וגומר (אסתר ג ט), וכלא לנטלא נוקמא מאסתר ואומתה, דאתמר בה (שם ה א) ותלבש אסתר מלכות, וקודשא בריך הוא מסר לון בידהא ובידא דאומתה, ותלו אותו ואת בניו על העץ (שם ט כה), ואיהו עבד עץ גבוה חמשים אמה, וקודשא בריך הוא נטיל נוקמא מניה ומבניו בשכינתא עלאה, דמחאת למצראי חמשים מכות.

תרגום לעברית

ומשום הקנאה הזו שכסה הקדוש ברוך הוא באות שלו על אסתר, שהיא הקדושה שלו, שאין הקדושה פחות מעשרה, התלבשו עשרה כתרים תחתונים בעשרה בנים של המן, ששם אל אחר, שהמן אמר ועשרת אלפים כפר כסף אשקול וגומר, והכל לטל נקמה מאסתר ואמתה, שנאמר בה ותלבש אסתר מלכות, והקדוש ברוך הוא מסר אותם בידי וביד אמתה, ותלו אותו ואת בניו על העץ, והוא עשה עץ גבוה חמשים אמה, והקדוש ברוך הוא נטל ממנו נקמה ומבניו בשכינה העליונה שהכתה את המצרים חמשים מכות.

טקסט התיקונים

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך הוא בעל צדקה, ובגלותא איהי עניה, ובנהא עניים, וקודשא בריך הוא כביכול איהו עני כד איהו פר מאתריה, ובגינה אתמר (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה וכו', ובאן אתר איהו עני ואיהי עניה בצדיק דאיהו ברית, ובגין דחאבו ביה ישראל לתתא איהו נהר יחרב ויבש (איוב יד יא) בבית

ראשון ושני, ושכינתא איהי ביה חרבה ויבשה, בגין דאינון גרמי דיתכנשון מניה מיין עלאין, ושכינתא אשתארת יבשה, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

תרגום לעברית

ועוד, שכינה נקראת צדקה, והקדוש ברוך הוא בעל צדקה, ובגלות היא עניה ובניה עניים, והקדוש ברוך הוא כביכול הוא עני, כשהוא מחוץ למקומו, ובגלות נאמר הן אראלם צעקו חצה וכו', ובאיזה מקום הוא עני והיא עניה? בצדיק שהוא ברית, ומשום שחטאו בו ישראל למטה, הנחר ההוא יחרב ויבש בבית ראשון ושני, והשכינה בו היא חרבה ויבשה, משום שהן גרמו שיתכנסו ממנו המים העליונים, והשכינה נשארת יבשה. זהו שכתוב יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

טקסט התיקונים

וכל מאן דעביד צדקה במספנא גרים ההוא נחר דיתמשך מעדן דאיהי אימא עלאה, להשקות את הגן דאיהי ד' דלה מספנא, ועני איהו יום שבת, ומאן דמקיים בה ענג שבת גרים לאשקאה ההיא ד', וההוא עני אתמלי ואתקרי נחר, ומאן דאית ליה רשו למעבד ענג שבת ולא עביד, אתהפך ליה ענג לנגע צרעת, וחריב ביתיה וממוניה, וכן עניה איהי אורייתא דעל פה ודאי, ואיהי קבלה כד מקבלא מפעל צדקה, דאיהו אורייתא דבכתב, כד אזלת לגביה לקבלה אתקריאת הלכה, כד מקבלא מניה אתקריאת קבלה, ובההוא זמנא איהי פליגת מה דינהבין לה לעבדין דילה ולבגין ולעולמין דילה, כמה דאת אמר (משלי לא טו) ותתן טרף לביתה וחק לנערוותיה, ומקבלין דין מן דין, מההוא דמקבלין מינה.

וְכָל מִי שֶׁעוֹשֶׂה צְדָקָה עִם הָעֲנִי, גֹּרֵם לְאוֹתוֹ נֶהָר שִׁימֶשֶׁךָ מֵעֶדֶן, שֶׁהוּא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה. לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, שֶׁהִיא דָל'ל', דִּלְהָ עֲנִיָּה, וְעֲנִי הוּא יוֹם שַׁבָּת, וּמִי שֶׁמְקַיֵּם בָּהּ עֲנֵג שַׁבָּת, גֹּרֵם לְהִשְׁקוֹת אוֹתָהּ הַדָּל'ל', וְאוֹתוֹ עֲנִי מִתְמַלֵּא וְנִקְרָא נֶהָר, וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ רִשּׁוֹת לַעֲשׂוֹת עֲנֵג שַׁבָּת וְלֹא עוֹשֶׂה, מִתְהַפֵּךְ לוֹ עֲנֵג לְנִגְעַת צָרַעַת, וּמַחְרִיב בֵּיתוֹ וּמְמוֹנֵנוּ, וְכֵן עֲנִיָּה הִיא הַתּוֹרָה בְּעַל פֶּה וּדְאִי, וְהִיא קִבְּלָה כְּשֶׁמְקַבֵּלֶת מִבְּעַל צְדָקָה, שֶׁהִיא תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, כְּשֶׁהוֹלֶכֶת אֵלָיו לְקִבְּלָהּ נִקְרָאת הַלֶּכָּה, כְּשֶׁמְקַבֵּלֶת מִמֶּנּוּ נִקְרָאת קִבְּלָהּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא מְחַלֶּקֶת מֵה שְׁנוֹתָנִים לָהּ לַעֲבָדִים שְׁלָה וּלְכֹנִיִּם וּלְעַלְמִים שְׁלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ, וּמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה, מֵאוֹתוֹ שֶׁמְקַבְּלִים מִמֶּנָּה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (נ"ח ע"ב) ♦

טקסט התיקונים

בְּעַל קִבְּלָהּ אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְאִיהִי קִבְּלִית מִיְנֶיהָ, וּבְאֵן אֶתֶר קִבְּלִית מִיְנֶיהָ בְּיְמִינָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּה אֶתְמַר כִּי יְמִינָהּ פְּשׁוּטָה לְקִבְּלִי שְׁבִיִּים, הַלֶּכָּה אִיהִי מִסְטָרָא דְשְׁמָאֵלָא, קִבְּלָהּ

תרגום לעברית

בְּעַל קִבְּלָהּ הוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְהִיא קִבְּלָהּ מִמֶּנּוּ, וּבְאִיזָה מְקוֹם קִבְּלָהּ מִמֶּנּוּ? בְּיְמִין, מִשּׁוּם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר כִּי יְמִינָהּ פְּשׁוּטָה לְקִבְּלִי שְׁבִיִּים. הַלֶּכָּה הִיא מִצַּד הַשְּׁמָאֵל, קִבְּלָהּ הִיא מִצַּד הַיְמִין, הַלֶּכָּה בְּשְׁמָאֵל אֶל בְּעֵלָהּ, וּמְקַבֵּלֶת מִמֶּנּוּ בְּיְמִין וְיִוְרְדַת מְלָאָה אֶל הַצְּדִיק, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב וְכו', (ובמה, ') וּכְשִׁיּוֹרְדַת מְלָאָה אֶל בְּעֵלָהּ שֶׁהוּא ו', הַנֶּהָר שֶׁנִּמְשָׁךְ מֵעֶדֶן, ו' נִכְנָס לְד' וְנִעֲשִׂית ה', וּמֵה שֶׁהִיא צְדִיק נִעֲשֶׂה צְדָקָה לְעֲנִי שֶׁהוּא צְדִיק.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

